

Thébské mýty

Kadmos

- Kadmos, syn fénického krále Agénora, bratr Európy (→ na Krétu);
- zakladatel Théb (přinesl Řekům z Fénicie písmo, vynalezl způsob tavby zlaté rudy...);
- drak zasvěcený Areovi;
- Spartové (= Zasetí);
- Kadmos zplodil s Harmonií (dcerou Area a Afrodíty) 4 slavné dcery: Autonoé, Ínó (matka Learcha a Melikreta, manželka Athamanta, viz mýtus o Frixovi a Helle) , Semelé (matka Dionýsa), Agaué; (matka Penthea) + syna Polydóra (→ Labdakos → Láios → Oidipús);
- Nonnos z Panopole: Kadmos v roli šejdíře, který oklamal Týfóna (zloděje Dioových zbraní a šlach);
- Kadmos s Harmonií do Élysia;
- př. středověké interpretace – CHRISTINE DE PIZAN (Epistre Othea): Kadmův souboj s drakem = studijní úsilí; metamorfóza v hada = jeho role dozorce a učitele;

Aktaión

- Aktaión, syn Autonoy a Apollónova syna Aristaia;
- vychován Cheirónem;
- proměněn v jelena (různé důvody);
- v Boiótii uctíván coby hērós („psí dny“);
- př. středověké interpretace – CHRISTINE DE PIZAN (Epistre Othea): Aktaión = postava neúčinný marnotratník, který příliš miluje svůj lov a psy – varováním rytířům, aby se nestali kořistí Diany (Artemidy) a aby je nesežrali vlastní psi; na druhé straně A. proměněn v jelena = kající hříšník, který „zvítězil nad vlastním tělem a učinil je služebníkem vlastního ducha“;

Amfión a Zéthos

- thébský král Nykteus: dcera Antiopé + Zeus (v podobě Satyra): synové Amfión a Zéthos; → do Sikyónu (král Epópeus);
- Nykteův bratr Lykos a jeho žena Dirké;
- pohoří Kithairón;
- *Toro Farnese*;
- stavba hradeb okolo Théb;
- Zéthos s manželkou Aédonou (slavík), dcerou Pandareovou: syn Itys/Itylos;
- Amfión s manželkou Niobou (dcerou Tantalovou, sestrou Pelopovou);
- Létó, Artemis, Apollón – potrestání Nioby;
- FILEMÓN: Niobina přeměna v kámen = duševní i tělesné ochromení matky způsobené přemírou bolesti.

Thessalské mýty

Lapithové a Kentauři

- Homérova *Ílias*: Nestór;
- Peirithoos + Hippodameia/Deidameia;
- Oita, Pélion, Pindos;
- Eurytión;
- Théseus, Kaineus;
- Kronos + Filyra → Cheirón (vychovatel Achillea, Kastora a Polydeuka, Thésea, Nestora, Meleagra, Dioméda);
- ταῦρος – býk; κεντέω – bodám;
- MAXIMUS Z TYRU: složená bytost = symbol toho, že muži jsou ovládáni touhami jako zvířata.
- spis *Ovide moralisé*: „Peirithoos (ženich) = Kristus“, „Hippodameia (nevěsta) = lidská duše, lidský rod“, „Kentauři = zkažené davy hříšníků, hříchy“;

Admétos a Alkéstis

- *Alkéstis* Eurípidovo drama uváděné na 4. místě v tetralogii;
- Admétos (syn Feréta, zakladatele thessalských Fer)
- u jezera Boibéidy
- Apollónova služba u Adméta za vraždu Kyklópa/ů → nesmírně plodná stáda + pomoc při získání nevěsty – spráhnout kance a lva;
- slib opilých Moir
- dojatá Persefoné
- zachránce Héraklés
- Admétův a Alkestidin syn Eumélos mezi řeckými hrdiny před Trójou (*Íl.* 2, 763).
- PALAIFATOS: Alkéstis uprchla před svým bratrem Akastem k Admétovi; Admétos učinil za noci výpad, byl živý zajat. Akastos hrozil, že jej zabije, jestli mu nevydá prosebnici Alkéstidu. Alkéstis vyšla z města a sama sebe vydala.
- GEOFFREY CHAUCER, *Legende of Gode Wommen* (1385/86; vytištěno 1532): Alcesta v prologu jako královna vedle krále lásky Amora; jako Múza poezie o manželské lásce.

Společné podniky řeckých hrdinů

Lov na kalydónského kance

- Oineus, král aitolského Kalydónu, syn Meleagros;
- účastníci lovu (mimo jiné): Kastór a Polydeukés, Théseus a jeho přítel Peirithoos, Ídás a Lynkeus, Admétos z Fer, Iásón, Ífiklés a Ioláos z Théb, Péleus, Telamón ze Salamíny, Ankaios a arkadská lovkyně Atalanta, věštec Amfiaréos z Argu;
- spor Meleagra se strýci, Plexippem a Toxeem, syny krále Pleurónu Thestia;
- Meleagrova matka Althaia;
- Moiry, Erínys;
- Achilleus, *Ílias*.